

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 27. VII. - 2. VIII. 2015.

PON.	-----	-----
UTO.	u 18.00 sati	+ JAKOB i TEREZA Facković, DRAGICA Pregorec, STJEPAN, DRAGICA i ANA Perjanec, JAKOV i ANA Bolčević, ANTO Drinovac, STJEPAN god. i obit. Blažinović, BLAŽ i obit Kereš, IVAN Kerep, ANA i STJEPAN Popović, STJEPAN Grljak, VERICA Pezo, STJEPAN i ANA, STJEPAN i BARBARA Bahmet, za zdravlje ZLATKA Sokač
SRI.	-----	-----
ČET.	-----	-----
PET.	-----	-----
SUB.	-----	-----
NED.	u 9.15 sati	– župna

OBAVIJESTI:

Utorkom iza svete mise **TREĆE SRCE** moli za nerođene.

Kroz SRPANJ i KOLOVOZ svete mise nedjeljom u **9.15 sati**.

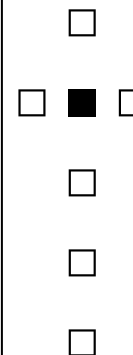
Imate najnoviji broj: GLAS KONCILA, MAK župni listić...

www.zupa-vugrovec.com

Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
 Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 400
 Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog
□ VUGROVEC □
godište XI, broj 30(550)
26. srpnja 2015. godine

XVII. NEDJELJA KROZ CRKVENU GODINU (Iv 6,1-15)

U ono vrijeme: Ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. A Isus uziđe na goru i ondje sjedaše sa svojim učenicima. Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: “Gdje da kupimo kruha da ovi blagaju?” To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. Odgovori mu Filip: “Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije.” Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: “Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolake?” Reče Isus: “Neka ljudi posjedaju!” A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. Isus uze kruhova, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. A kad se nasitiše, reče svojim učenicima: “Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!” Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: “Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!” Kad Isus spozna da kane doći, pograbi ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve sam.

Komentar:

Čudesno umnažanje kruha duboko je prisutno u sjećanju Isusovih učenika. Taj su događaj zabilježila sva četiri evanđelista. Međutim, očekuje se i čovjekova suradnja. Elizeju je kruhove donio “neki čovjek iz Baal Šališe”, dok su Isusu doveli dječaka koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice. Nakon toga događa se čudo. Sveti nam pisci tako poručuju da uvijek, kad se nađe onaj tko ima i bude spreman podijeliti s onima koji nemaju, nastupa čudo i Božji blagoslov.

POUKA MEKSIČKIH RIBARA

Luksuzna jahta usidрила se u jednom malom meksičkom ribarskom selu.

Vlasnik jahte je bio oduševljen kvalitetom ribe i zapitao ribare koliko im vremena treba da ulove tako dobru ribu.

“Ne treba nam dugo” – odgovoriše ribari.

“A zašto ne ostanete duže na moru i ulovite još više?”

Odgovoriše mu da je ono što ulove sasvim dovoljno za njih i njihove obitelji. “Pa što radite s tolikim slobodnim vremenom?”

“Spavamo, malo lovimo ribu, igramo se sa svojom djecom a popodnevu siestu provodimo sa svojim ženama. Uvečer izlazimo u selo, sastajemo se s prijateljima, popijemo poneko piće i otpjevamo nekoliko pjesama. Naš je život ispunjen!”

Gospodin turist im predloži: “Diplomirao sam ekonomiju na Harvardu i mogu vam pomoći: lovite ribu duže svakoga dana, prodajte je i tim novcem kupite veći brod.”

“I što onda?”

“Uz veći brod ulovit ćete još više ribe, i tim novcem možete kupiti još jedan brod, pa još jedan, čitavu flotu. Umjesto da prodajete ribu posredniku, možete pregovarati izravno s velikim proizvođačima; možete i vi sami postati jedan od njih. Zatim se možete preseliti iz ovog sela u Mexico City, Los Angeles ili čak New York! Iz tih gradova možete voditi svoj veliki novi posao!”

“Koliko bi nam vremena trebalo za to?”

“Dvadeset do dvadeset pet godina”.

“I onda?”

“Onda? E, prijatelji, sada postaje zanimljivo. Kad vam se posao dobro razgrana, možete početi s prodajom i kupovinom dionica i zaraditi milijune!” “Milijune? Stvarno? A onda?”

“Onda možete otići u mirovinu, živjeti u malom selu na obali, spavati dugo, ići na pecanje, igrati se s unucima, provoditi popodneva sa ženom, a večeri s prijateljima uz piće i pjesmu.”

“Svaka čast, gospodine, ali upravo to radimo sada. Zašto bi uzalud potrošili dvadeset pet godina?” – upitaše Meksikanci.

Pouka: *U životu uvijek moraš znati kamo si se uputio, jer možda si već tamo!*

DAROVI ZA CRKVI

1. Obitelj FIŠTER

A. Šenoe 34, Vugrovec

400 Kn

Svim darovateljima iskreno hvala!

NEDJELJA

Neki je seljak kuduo susjeda što gubi vrijeme odlazeći u crkvu umjesto da radi nešto korisno.

Ovaj mu odgovori: “Što bi rekao da ja ako imam sedam kuna usput nekom siromahu dam šest?”

Da siromah mora biti zahvalan zbog primljenog dara.

“A ako bi taj, umjesto da mi zahvali, tražio i sedmu kunu?” upita pobožni susjed.

“Ma, zaslužio je batine, a ne novac!”

Ali ti baš tako radiš! Bog ti je dao šest dana za rad, a sedmi za odmor i zahvaljivanje.

A ti, umjesto da ga poštuješ zbog primljenog, želiš mu ukrasti i taj sedmi dan.

Božju riječ, koju čujemo u nedjelju tako lako prečujemo jer nam je previše poznata. Mislimo da sve to već znamo i da nam više nije potreban napor kojim bismo ušli u njezinu dubinu, pravi smisao.

Ne privlači nas životna mudrost, nego novosti koje nam draškaju naše uši. Stoga tražimo uvijek nešto novo što će nas "zabaviti".

Ljudi koji žive od jedne do druge senzacije slični su majmunu koji jurca s grane na granu oponašajući što drugi čine.

BOGATI SIROMAH

Jednoga dana, jedan bogataš dade košaru punu smeća jednom siromahu. Siromah mu se nasmija i ode negdje s košarom.

Isprazni je, očisti i zatim napuni divnim cvijećem.

Vrati se bogatašu i dade mu košaru. Bogataš se začudi i reče: Zašto mi daješ ovu košaru punu predivnog cvijeća, kad sam ja tebi dao košaru punu smeća?

A siromah mu odgovori:

SVATKO DAJE ONO ŠTO NOSI U SRCU.